

GOING BACKWARDS ON THE TRACKS OF TIME

Avondvullend toneelstuk in twee bedrijven door

LUDMILLA BOLLOW

Vertaling: Judith van Gelder

**TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl**

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GOING BACKWARDS ON THE TRACKS OF TIME** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **LUDMILLA BOLLOW** en vertaler: **JUDITH VAN GELDER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© 2024 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.

E-mail: rechten@toneelfonds.be. **Telefoon:** (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Jeremy - Extravert en vriendelijk. Goed uitziend.

Cindy - Verloopen muzikant, maar sprankelt nog steeds van enthousiasme.

Karin - Hogere klasse, qua uiterlijk en manier van doen.

Franko - Artistiek, flamboyant.

Tony - Alleen een stem.

DECOR:

Interieur van een oude treinwagon. De achterwand bestaat uit horizontale planken die licht- en winddoorlatend zijn. Middenachter is een grote schuifdeur die open en dicht kan. De deur is nu gedeeltelijk open.

TIJD:

Een septemberavond.

EERSTE BEDRIJF

(Opkomst:

Jeremy beweegt zich door de gesloten wagon en is met de inrichting bezig. Hij draait zijn hoofd onrustig naar achteren bij het horen van echoënde geluiden van verre treinen. Het geluid van de treinen gaat van hard naar zacht en van zacht naar hard en langzaam over in zingende kinderstemmen.

We horen de melodie van Down by the riverside. Zingt zachtjes de tekst mee)

JEREMY: “We’re meeting with our Fearsome Friends – Down by the railroad tracks – Down by the railroad tracks –”

(De laatste regel herhaalt zich, wordt zwakker en zwakker en gaat over in het gegiechel en gelach van kinderen. Van het onweergegrommel schrikt Jeremy terug naar het heden. Hij gaat naar de achterdeur en kijkt naar buiten)

Wie is dat daarbuiten? *(Zingt luid)* Kom je van over de spoorbaan?

KARIN: Ik ben het! Karin! Ben jij dat Jeremy?

JEREMY: Natuurlijk, ben ik het. Aan het wachten op jou... al tien lange jaren.

KARIN: *(Haastig door de deur. Laat alles vallen)* Stop de bullshit Jeremy. Je hebt nooit gewacht op iets of iemand. Maar, vanavond is wel dé avond zeker weten waarop ik heb gewacht. *(Omhelst hem enthousiast)* Ik ben zo blij om je weer te zien. En je weer te kunnen knuffelen.

JEREMY: Anders ik wel. Mijn liefste, liefste Karin. Ik heb je zo gemist. *(Laat Karin weer los. Doet een stap naar achteren, en bekijkt haar van top tot teen)* Kijk nou. Verrukkelijk als altijd!

KARIN: Altijd charmant. En nog altijd lieve complimentjes delen. *(Pauze)* En, ben jij nog steeds goed in vorm?

JEREMY: *(Opent zijn jas, poseert stijfjes)* Kijk snel... voordat het verbrokkelt.

KARIN: Heb je al één van de anderen gezien, hier naar toe sluipend door de bossen?

KARIN: No Sir, niemand gezien. Mijn vliegtuig had vertraging. Ik heb me kapot gehaast om hier op tijd te zijn..

JEREMY: Nou, omdat je de eerste bent, krijg jij een speciaal welkomstcadeau. *(Pakt een rode roos uit de vaas die op tafel staat. Overhandigt haar deze hoffelijk)*

KARIN: Dank je wel, erg aardig Sir. Het is inderdaad een prachtig welkomstcadeau. *(Kijkt naar het boeket)* Wat een mooie bos, ze staan ook mooi in onze oude wagon.

JEREMY: Het waren de laatste bloeiende rozen op de parkeerplaats. Geen idee voor hoelang nog. Ik ben deze dagen van veel dingen niet zeker meer.

KARIN: Ik ook niet. *(Gooit bagage aan de kant)* De afspraak was dat jij met de Fearsome Four contact op zou nemen?

JEREMY: Ja, dat zou ik doen. En ja, dat heb ik gedaan. Iedereen heeft gereageerd, behalve Franko Boy.

KARIN: Altijd de laatste. Net als vroeger.

JEREMY: Altijd met alles de laatste. Maar, hij was dé grote kunstenaar!

KARIN: Dat dacht hij.

JEREMY: Ach, op sommige momenten... wij ook.

KARIN: Dat is waar. *(Pauze)* Jij en Franko hadden van die ruzies.

JEREMY: Omdat hij er niet tegen kon dat iemand anders zei wat hij moest doen.

KARIN: En daar was jij best goed in hem te vertellen wat hij moest doen. Soms eindigde dat zelfs in een vechtpartij.

JEREMY: Soms.

KARIN: Er gaat van alles door me heen.

JEREMY: Omdat we hier weer zijn, op de plek waar zoveel is gebeurd.

KARIN: Onze veilige plek. *(Loopt rond)* Al die mooie gesprekken, die de oude wagon hoorde. En jij kon altijd van niets iets moois maken. Gezellig maken. Het lukte je altijd.

JEREMY: Deed ik dat? Oké, ik deed zeker mijn best. Soms werkte het. Soms niet. *(Pauze)* Heb je je slaapzak bij je?

KARIN: *(Haalt een hippe slaapzak tevoorschijn uit haar hippe koffer)* Natuurlijk. Ik heb zelfs een nieuwe gekocht. Maar... ik weet nog niet zeker of ik blijf slapen.

JEREMY: Hoezo niet? Te spannend voor je?

KARIN: Nee joh. Ik was hier nooit bang. Op die ene nacht na. Maar, ik ben nu allergisch voor van alles en nog wat, en...

JEREMY: Excuus geaccepteerd. *(Pauze)* Kwaaltjes en allergieën krijg je naarmate je ouder wordt.

KARIN: We zijn zeker niet meer dezelfde als vroeger. Of wel?

JEREMY: Dat gaan we vannacht allemaal zien.

KARIN: Mogelijk wordt er zoveel besproken, dat we twee nachten moeten blijven.

JEREMY: Nee. We kunnen hier maar één nacht blijven. Omdat...

KARIN: Niet nu. Ik wil nu eerst even relaxen, bijkomen van de reis. *(Ontspannen in een stoel, haar roos vasthoudend)* Tien lange jaren zijn voorbij gegaan. Wij allemaal, zaten toen hier, snikkend, met pijn in ons hart afscheid te nemen.

JEREMY: Zo spannend om te gaan studeren. Nieuwsgierig naar wat er komen gaat, ieder een andere weg in, de weide wereld tegemoet.

KARIN: En onze jeugd achterlatend.

JEREMY: Jeugdijaren? Die laat je niet zomaar achter je. Ze zijn er altijd, waar je ook gaat.

KARIN: Waar.... Je jeugd blijft als een magneet aan je kleven.

JEREMY: Waren het allemaal hartkloppingen die ik voelde in mijn kinderjaren? Emoties?

KARIN: Ik denk het. Jeugdherinneringen blijven altijd bij je.

JEREMY: *(Klapt)* Meer wijze woorden van... Karin Von Baron

KARIN: En meer slimme woorden... van rechterszoon Parker.

JEREMY: Vroeger noemde je me "zoon van een eikel". Voor de grap natuurlijk.

KARIN: Natuurlijk. Alles was voor de grap, toch?

JEREMY: Ja, ja, zeker. *(Pauze)* Zo, heb jij al een andere naam?

KARIN: Zeg ik niet...

JEREMY: Oké, ik wacht tot de anderen er zijn. Maar ik kan nauwelijks wachten om te horen hoe het de afgelopen tien jaar met je is gegaan, je bent geen echte contactzoeker. Je zal het vast druk hebben, maar...

KARIN: Lieve Jeremy, hadden we niet afgesproken, op die verdrietige avond, dat we ieder onze eigen weg zouden gaan. Contact zouden zoeken wanneer we daar zin in hadden. Via email, telefoon, of wat dan ook. En was er toen niet besloten dat we niet samen zouden komen als de Fearsome Four tot vanavond, onze grootse reünie. Onze speciale overnachting in onze wagon, gepland tien jaar na dato van ons afscheidsfeestje in september.

Ta daa!

JEREMY: Je hebt gelijk, als altijd, Mevrouw Von Baron. Bezig zijn met je toekomst. Daar gaat het om. Toch?

KARIN: Zeker, dat moeten we. En weinig contact was een heel goed idee, want de studie slokte al mijn tijd op en...

JEREMY: Oké, laten we even stoppen, alsjeblieft. Iedereen zal zijn verhaal doen en opbiechten als we er allemaal zijn.

KARIN: Opbiechten! Allemaal! En al onze zonden zullen kwijtgescholden worden.

JEREMY: Misschien. Misschien niet?

CINDY: *(In de verte luid gezang)* Woo— Woo—! “I’m coming down the railroad track”

JEREMY en KARIN: Dat klinkt als onze Zingende Cindy!
(Beiden gaan naar de deur en antwoorden als een treinfluit)
Woo— Woo!!

JEREMY: *(Hard schreeuwend)* Kom hier naar toe, Cindy. Kom bij ons... *(Zingend)* “Down by the railroad tracks”

(Cindy komt binnen gestrompeld. Ze draagt gerafelde en gescheurde kostuumachtige kleding – een kleurrijke dunne lange jurk, een glanzende sjaal en kapotte ballerina’s. Ze heeft lang blond haar en draagt een enorme zonnebril)

CINDY: Wie zijn hier? Ik kan nauwelijks wat zien.

KARIN: Als je nou eerst eens die idiote zonnebril afzet.

JEREMY: Ik ben het Jeremy! Voor het geval je me niet meer herkent.

CINDY: Ik herken je Jeremy, zelfs in het donker, aan je verleidelijke luchtje.

(Zet haar bril af, zet haar versleten koffer neer en draait al dansend)

KARIN: Wat ben je van plan, Cindy? Ga je uit dansen?

CINDY: Ik kan altijd wel dansen. Dansen is goed voor mijn artistieke ontwikkeling.

KARIN: Je ziet er prachtig uit.

CINDY: Precies zoals ik me voel. Komt vooral doordat ik weer hier ben, waar ik altijd naar ben blijven verlangen. *(Draait nog een rondje)*

JEREMY: *(Applaudisseert)* Je beweegt nog steeds sierlijk, en die goudgroene ogen, glimmen nog altijd verleidelijk.

CINDY: *(Met hese stem)* Des te beter kan ik je zien, Mister Jeremy.

JEREMY: *(Omhelst haar intens)* Mijn lieve, lieve Cindy. Ik heb je echt gemist.

CINDY: *(Beantwoordt met een intense omhelzing)* En ik heb jullie allemaal gemist. Maar vooral jou, jou, jou, Jeremy.

JEREMY: *(Overhandigt Cindy een roos)* Je welkomstgeschenk. Een mooie roos, voor de mooie, dansende dame.

(Cindy doet de roos tussen haar tanden en maakt nog een zwierig rondje, wat haar haar rok laat wapperen)

CINDY: *(Geeft Jeremy een kus op de wang)* Mijn lieve, lieve Jeremy, nog altijd van die lieve cadeautjes.

JEREMY: En als bedankje kreeg ik altijd een melodietje van je terug.

CINDY: *(Zingt luid)* Daa–nn–kk–jeee! *(Omhelst Karin)* En mijn lieve, lieve Karin – de slimste, die voor advocaatmeisje ging. Ik had je hulp zeker een paar keer kunnen gebruiken.

KARIN: Had je rechterlijke hulp nodig? Waarom heb je dat dan niet in één van je muzikale boodschappen gezegd? Had het gedaan. We hadden het toch altijd goed samen.

CINDY: Mmm – ik dacht er wel aan – maar dan, wat als ik je niet zou kunnen betalen?

KARIN: Ik wil geen geld van oude vrienden.

CINDY: Vind je me oud?

JEREMY: We zijn sowieso tien jaar ouder...

CINDY: *(Zingt luid, dramatisch en droef)* En dieper en dieper in de schulden.

JEREMY: We waren voor jaren hechte vrienden. We ontmoetten elkaar bijna dagelijks in deze bescheiden bosrijke omgeving,

aan het einde van het spoor. En vlak bij opa's houtbedrijf.

KARIN: De oude spoorlijn werd niet meer gebruikt, maar de oude wagon bleef staan aan het einde van het spoor.

JEREMY: Mijn vader zorgde dat deze wagon hier mocht blijven. Alleen voor ons.

CINDY: Mijn liefste plek op aarde.

KARIN: Basisschool. Middelbare school. Dan universiteit. de Fearsome Four – uit elkaar, weg, foetsie.

CINDY: Zo was het niet. Want we hadden de Fearsome Four-belofte afgelegd. (*Hand op het hart*)

JEREMY: Om elkaar over tien jaar terug te zien. (*Hand op het hart*)

KARIN: In onze geliefde wagon Billy. (*Hand op het hart*)

CINDY: Ik had niet verwacht dat hij hier nog zou zijn.

KARIN: Ik ook niet, en helemaal niet toen ik over je vader hoorde... iemand vertelde het me. Maar, ik kon onmogelijk weg voor de begrafenis. Sorry.

JEREMY: Eerlijk gezegd was ik er zelf ook nauwelijks.

CINDY: Ik hoorde van je vader, maar had geen geld...

JEREMY: Ik was van plan te wachten op Franko. Maar, goed, ik zal jullie vertellen hoe het ging. Waarom gaat alles altijd anders? Kijk, in mijn vaders testament stond dat hij de oude Parker Spoorlijn aan de stad schonk, ervan uitgaande dat wij hem niet meer nodig hadden, sinds we allemaal waren vertrokken.

CINDY: Waar heb je het in godsnaam over?

JEREMY: Hij schreef in zijn testament dat het terrein aan de stad gegeven zou worden. Behalve de wagon, die moest op de plek blijven staan. De grond werd eigendom van de stad. En die maakte van onze beboste omgeving een pretpark. Oké, nu weten jullie het.

CINDY: Oh my God. Nou snap ik waarom ik me net niet kon oriënteren. Ik nam nog een trekkie van mijn joint. Was het niet meer van plan, maar als ik het nodig heb, heb ik het nodig.

JEREMY: ....Je blowt nog steeds.

CINDY: Ik had er behoefte aan. Soms heb ik het nodig.

JEREMY: Als jij het zegt.

CINDY: Hoe kon je dit in godsnaam laten gebeuren, Jeremy? Je had anders altijd wel je woordje klaar.

JEREMY: Ik ben naar het gemeentehuis gegaan en heb geprobeerd het tegen te houden. Maar, wat ik ook zei, het maakte geen indruk.

KARIN: Meestal niet.

JEREMY: Parker Falls was alles voor mijn pa, hij wilde graag iets achterlaten dat zijn naam zou dragen: "The Parker Railway Tourist Park."

CINDY: Ik vroeg me af wat er stond bij de ingang. Ik kon het niet goed lezen. Het was te donker.

KARIN: Je had het dus opgegeven!

JEREMY: Soms geef ik het op. Met het ouder worden, gebeurt dat, denk ik. *(Pauze)* Het kostte de gemeente vijf jaar om dit park te bouwen. En het is alleen in het weekend open. Nieuwe hekken, poorten en sloten.

CINDY: Als ik dit had geweten was ik niet gekomen. Ik wilde graag terugkomen, maar nu...

JEREMY: Ik heb Joe gevraagd, de nieuwe beheerder, of we vanavond hier mogen zijn. Hij zei: "Zeker, jullie kunnen de oude wagon gebruiken vanavond. Zal het park geen last van hebben. En ik zal er ook geen last van hebben. Hier heb je de sleutels. Vergeet ze niet aan me terug te geven."

KARIN: Oké, dat is er dus gebeurd. Het is allemaal omgetoverd in een pretpark?

CINDY: Wij zijn zeker geen toeristen. We zijn de kinderen die hier ooit speelden.

JEREMY: Franko zal nog het meeste van zijn stuk zijn. *(Pauze)* Je bent hem niet toevallig tegengekomen, dansend door het bos?

CINDY: Nee, ik heb hem niet gezien. Maar ik ving wel een vleugje van Franko's spaghetti op. Misschien liggen er nog wat van die oude blikjes te stinken in de struiken.

KARIN: Hij verstopte de blikjes... overal.

ALLEN: : Overal!

CINDY: Deelde zijn blikje met kleine Pearlie, als ze er om vroeg.

KARIN: Deed hij sowieso.

CINDY: Ik begrijp nog steeds niet wat er met haar is gebeurd.

JEREMY: Uhh... laten we het niet over Pearlle hebben vanavond.
Oké?

KARIN: Waarom niet? Ze hoort bij ons verleden en...

JEREMY: Maar, nooit officieel één van ons.

CINDY: Hoe graag ze dat ook wilde...

KARIN: Ook al was ze jonger, veel jonger.

CINDY: Hing rond bij onze kleine speelplek, zodra ze kon. Stiekem, geslopen door de bosjes en onder het hek door, net als wij.

KARIN: En Franko, hij vond haar heel leuk.

CINDY: Met zijn blikjes spaghetti.

KARIN: Hij liet haar zelfs poseren voor zijn schilderijen. Welk meisje zou zich niet verleid voelen bij zo'n aantrekkelijk aanbod?

CINDY: Arme, kleine meelijwekkende Pearl. Met een versleten sjaal met Russische print die haar ongekamde rode haren bedekte. En haar versleten pop.

JEREMY: Ze wilde naar haar pop genoemd worden: "Pitiful Pearl". Wilde dezelfde naam als haar pop.

CINDY: Maar Franko noemde haar altijd Pearlle.

KARIN: Ze was ongeveer acht jaar toen ze binnen wandelde. Snikkend. Tranen liepen over haar sproeten.

CINDY: (*Mimend*) Mijn mama is weggegaan, en ik weet niet waar ze naar toe is, en ik weet niet wat ik moet doen, omdat ik niet weet waar ze is... of waar ze naartoe is gegaan, en...

JEREMY: Ik dacht dat we dit onderwerp afgesloten hadden.

KARIN: Even wachten op Franko.

JEREMY: We gaan het niet over haar hebben tijdens onze reünie.
Oké? Vanavond gaat het alleen over ons.

CINDY: Maar, maar, is ze ooit nog gevonden?

JEREMY: Nee, en het onderwerp blijft gesloten. Oké?

KARIN: Wat jij wil, Jeremy.

CINDY: Ik denk dat jij nog steeds onze leider bent!

JEREMY: Nee, niet meer mijn rol. Omdat... kijk, ik ben niet meer dezelfde persoon als vroeger.

KARIN: Geen van ons is dezelfde als vroeger.

CINDY: Maar omdat we hier zijn moeten we aan Pearlie denken...
en...

JEREMY: (*Loopt snel naar de hoek waar een box met eten staat.
Loopt een beetje mank*) En hier is onze voorraad met eten.

CINDY: Hé, wat is er gebeurd met onze favoriete, slimste leider? De
kampioen hockeyer. Loopt hij nu mank?

KARIN: Probeer je iets voor ons te verbergen, Jerry, niet met ons te
delen?

JEREMY: Het is niks, echt niet. Komt straks. (*Stilte*) Er is van alles
waar we gek op zijn: hot dogs, zachte broodjes, bonen in blik...

KARIN: En van die plakkerige marshmallows?

CINDY: En flesjes bier om op te slurpen?

JEREMY: Eten, drinken en bier. Voor later. (*Hinkt voorzichtig terug*)
Heb je je gitaar bij je, Cindy?

CINDY: Nee, deze keer niet. Ik wou wel, maar... nou ja, moest wat
dingetjes verkopen, bij elkaar rapen om hier te kunnen komen.

KARIN: Ik heb je eerder geholpen toen je het nodig had... Waarom
heb je me niets gezegd?

CINDY: Het lukt me wel. Hoe dan ook. Maak je geen zorgen over
mij. (*Zoekt spulletjes in haar linnen tas*) Maar, ik heb wel mijn
nooit in de steek latende harmonica meegenomen.

KARIN: En je nieuwe liedjes?

CINDY: Nope, vandaag niet. De laatste tijd niet veel meer gemaakt.

JEREMY: Misschien kun je voor ons speciaal later op de avond wat
zingen. Oké?

CINDY: Oké. Wordt wel een geïmproviseerd concertje dan, ik heb
niks voorbereid.

KARIN: Niemand heeft iets voorbereid, behalve Jeremy: bloemen,
inrichting en eten.

CINDY: En geen nieuwe regels. Goed, goed, goed?

KARIN: De Fearsome Four-regelaar heeft vandaag geen nieuwe
regels, behalve Kleine Pearlie niet te noemen.

JEREMY: Heel goed Karin, als advocaat weet je als geen ander hoe
belangrijk regels zijn.

KARIN: Zeker. Maar, ik weet inmiddels ook dat er duizenden manieren zijn om ze te omzeilen.

JEREMY: Is dat zo? Hmmm. Misschien... *(Komt dichtbij Karin)*

CINDY: Laten we het niet te gezellig maken... nog niet.

JEREMY: Ik ben helemaal op mijn gemak.

KARIN: Ik ook. *(Komt omhoog)* Maar de oude tijden komen niet terug, hoe graag we dat ook zouden willen.

JEREMY: Oude tijden? Voor mij waren het "the good old days".

KARIN: En zo is het.... "Gone, gone, gone – all the good old days". Verdampst in mist, die steeds verder verdwijnt in onze schemerige herinneringen.

CINDY: Maar wij zijn er nog. We zijn nog steeds hier.

JEREMY: En ja, dat zijn we ook. Allemaal, behalve...

KARIN: De op zich laten wachtende Freaky Franko.

CINDY: Hij was altijd laat. Maar hij was het altijd waard om op te wachten. Toch?

JEREMY: Meestal wel.

CINDY: Zeker, dat was hij zeker! *(Gaat staan)* Zelfs tijdens jullie knokpartijtjes.

KARIN: Eindigend met een hug.

JEREMY: Laten we terwijl we wachten het vuur aanmaken.

CINDY: Dan ga ik takjes zoeken, net als vroeger.

KARIN: Het is beter om het nu gelijk te doen. Het onweer komt deze kant op.

JEREMY: Heel jammer, maar de gemeente heeft alle bosjes weggehaald, en...

CINDY: Wat? Ze hebben ons speelplekje kapot gemaakt? *(Danst een rondje terwijl ze praat)* Alles was hier zo... fijn. Samen met de natuur te zijn. Ver van de wereld. Ver van huis.

JEREMY: Zowat iedere dag. Toch?

KARIN: Jij niet, Jeremy. Het liefst was jij op de houtzagerij.

JEREMY: Je hebt gelijk. Ik vond het niet fijn om hier in mijn eentje te zijn. Het leukst was het met zijn drieën. Toen jullie met de eenzame jongen kwamen spelen..

CINDY: Ik ben dansend hier naar toe gekomen. Zo blij om hier te zijn.

KARIN: De mooiste natuurspeeltuin. Glijbanen en schommels niet nodig.

CINDY: Hoge bomen genoeg om aan te schommelen. Takken om vanaf te glijden, plekjes om op te zitten, te luisteren naar de roepende vogels, ritselende blaadjes...

KARIN: Bij zonsondergang door de bossen rennen. Vuurvliegjes achtervolgend, fonkelend als sterren.

JEREMY: Ze hebben meer weggehaald dan een paar takjes, niet dan?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto